

‘दृश्यपार्थिवौ’ मनुः दपरमेधरे पुं “गुम्फकृगदाधरः”
विष्णु सु० “वाङ्मनसमोरगोचरत्वात् गुम्फः “एष सर्वेषु
भूतेषु गूढोत्मा न प्रकाशते” इति श्रुतेः” भा० ।

गुम्फकृ पुं जयद्रथसेनानीभेदे । “अङ्गारकः कुञ्जरो गुम्फ-
कश्च शत्रुञ्जयः सृष्टयसंपदद्वौ” भा० आ० २६४ अ० ।
स्वार्थे क । २ गुम्फार्थे त्रि० । [२ गूढगमने त्रि० ।

गुम्फगति पुं गुम्फा गतिर्यस्य । अपसर्पे १ गुम्फचरे शब्दार्थचि० ।

गुम्फचर त्रि० गुम्फचरो यस्य । १ गूढभावेन चरत्परेके । २ बल-
भद्राख्ये यदुवंशे पुं त्रिका० कर्म० । ३ गूढे दूतभेदे पुं

गुम्फस्त्रिह पुं गुम्फः स्त्रे होऽत् । १ अङ्कोटकद्वारे राजनि० ।
कर्म० । २ गूढे स्त्रे हे “गुम्फस्त्रे हकरी (दृष्टिः) तृतीयभवने”
नीलकण्ठताजकम् ।

गुम्फि स्त्री गुम्फ-भावे क्तिन् । १ गोपने “भयगौरवलज्जादे-
र्हर्षाद्याकारगुम्फरविहृत्या” सा० द० । २ संवरणे “वृ-
हन्मणिशिलासालं गुम्फावपि मनोरमम्” कुसा० । “अ-
सिधारासु कोषगुम्फिः” काद० । “स्थानं समुद्रयं गुम्फिं
लक्षप्रशमनादिकम्” मनुः । ३ रक्षणे “सर्वस्यास्य तु समेस्य
गुम्फार्थं स महाद्युतिः” (द्वैतः) मनुः । ४ पाञ्चमन्त्रसंस्कार-
भेदे तन्त्रसा० “गौतमीये “जननं जीवनं पश्चात् ताडनं
बोधनं तथा । तथाभिषेको विमलीकरणाप्यायने पुनः ।
तर्पणं दीपनं गुम्फिर्देशैता मन्त्रसंस्त्रियाः” इति विभज्य
“जयमानस्य मन्त्रस्य गोपनं त्वप्रकाशनम्” इति लक्षि-
तम् । आधारे क्तिन् । ५ अवरुद्धस्थाने हकारागारस्थाने
भेदि० । “चिरमतिरसलौल्यात् बन्धनं लम्बितानां पुन-
रयसुदयाय प्राय धाम स्वमेव । दलितदलकपाटः षट्प-
दानां सरोजे सरभस इव गुम्फिस्कोटमर्कः करोति” माघः
७ भूगर्त्ते । करणे क्तिन् । ८ अहिंसादौ योगाङ्के यमे च
हेमच० । ९ गतार्थे क्षितेरुत्खनने १० नौकादिभेदे भरतः ।

गुम्फा यन्त्रे तदा० पर० सक० सेट् शुचा० । गुम्फति अगोफीत्
जुगोफ ।

गुम्फित त्रि० गुम्फ-गुम्फ-वा कर्मणि क्त । यधिते अमरः ।

गुम्फा यन्त्रे तदा० पर० सक० सेट् । गुम्फति अगुम्फीत् ।
जुगुम्फ गुम्फितः । मोपधत्वात् गुम्फित्वा क्तिपि गुन्
गुभौ गुम इति । [च शब्दरत्ना० ।

गुम्फा पुं गुम्फा-वज् । १ यन्त्रे, २ वाहोर्भूषणे भेदि० शब्दशुषि
गुम्फना स्त्री गुम्फा-युच् । “वाक्ये शब्दार्थयोः सम्यग्-
चना गुम्फना स्रुता” इत्युक्तायां १ वाक्यस्य चारुच-
नायाम् । २ यन्त्रे च (गाथा) भावे ल्युट् । २ यन्त्रे न० ।

गुम्फित त्रि० गुम्फ-क्त । सुभ्रादिना यधिते, अमरः ।

गुरु बधे गथाञ्च दिवा० आत्म० सक० सेट् । मूर्त्यते अगो-
रिष्ट । जुगोर । ईदित् गूर्थः । गोरणम् ।

गुरु उद्यमे तदा० कुटा० आत्म० अक० सेट् । गुरते अगुरिष्ट
जुगोर गुरणम् ईदित् गूर्थः । वेदे तु नि० मूर्त्त इत्येव ।
“इषो हवो गूर्त्तमाः” ऋ० १।१६७।१ । “गूर्थी रूपसः
शरदश्च गूर्त्ताः” ऋ० ४।१६।८ । “अवगूर्थं चरेत् कच्छ-
मतिकच्छं निपातने” स्रुतिः । “यो ब्राह्मणायाव-
गुरेत् तं शतेन यातायात्” श्रुतिः छान्दसः पदव्यत्ययः ।
एवं “न कदाचिद् द्विजे तस्माद्द्विजानवसुरेदपि” मनुः ।

गुरण न० कुटा० गुर-भावे ल्युट् । हननाद्यर्थस्य अमरः ।
दैवादिकस्य गोरणमित्येव । तच्च बधे मत्याञ्च । अव+गो-
रणं हननार्थस्य अमरः इति भेदः ।

गुरु पुं गिरत्यज्ञानं गृणात्युपदिशति धर्मे गृ-गिरणे,
गृ-शब्दे कर्त्तरि, ग्रीर्यते स्तूयते वा कर्मणि वा कु उञ्च ।
इदृशस्तौ देवाचार्ये अमरः । “गुरुकाव्यालुगां विभ्रत्”
माघः । “गुरोर्भृगोरस्तवाख्ये” नीचस्ये सिंहने गुरौ”
ज्यो०त० । २ प्रभाकराख्ये भीमांसकभेदे तस्य तन्नामता यथा
“अत्र तु नोक्तम् तत्पारिणोक्तम् अतः पौनरुक्त्यम्” इत्यत्र
स्वगुरोः संशये जाते प्रभाकरेण तदसन्निधाने तत्पुस्तके
तुना, अपिना, इति पदच्छेदः कृतः उत्तरकाले गुरुणा
तद्दृष्ट्या केनेदृशः पदच्छेदः कृतः इति पृष्टे अन्यशिष्टे
द्वारा प्रभाकरकृतत्वं निश्चित्य तस्य संशयापनोदकत्वात्
गुरुरिति संज्ञा कृतेति अख्यायिका “गुरोर्गिरः पञ्च-
दिनान्यधीत्य” सा० द० । “अर्थापत्तिर्गुरुणाम्” शब्द० प० ।
“निषेकादीनि कर्माणि यः करोति यथाविधि ।
सम्भावयति चाङ्गेन स विप्रो गुरुश्च्यते” मनुक्ते “स गु-
रुः क्रियां कृत्वा वेदमसौ प्रयच्छति” याज्ञ० उक्ते च
निषेकादिक्रियाकर्त्तरि शपितरि प्रायश्चित्तविवे० । “न केवलं
तद्गुरोर्कपार्थिवः” रघुः गुरुतस्यगशब्दे विद्वतिः । “अल्पं
वा बलं वा यस्य श्रुतस्योपकरोति यः । तमपीह गुरुं
विद्यात् श्रुतोपक्रियया तथा” मनुक्ते शास्त्रोपदेशके ४ आचा-
र्यादौ तद्विषये “पिता वै गार्हपत्योऽग्निर्भाताग्निर्दक्षिणः
स्रुतः । गुरुराहवनीयस्तु साग्निवता गरीयसी” इमं
लोकं मातृभक्त्या पितृभक्त्या तु मध्यमम् । गुरुशुश्रू-
षया त्वेव ब्रह्मलोकं समश्नुते” मनुः । “तौ गुरुर्गुरु-
पत्नी च” रघुः । “आचार्यश्च पिता ज्येष्ठो भ्राता चैव
सहीपतिः । मातुलः श्वशुरस्त्राता मातामहपितामहौ ।